

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1646-ҳадис

16464380 - عَنْ حُذَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ الْعَاقِبُ وَالسَّيِّدُ صَاحِبَا نُجْرَانَ، إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُرِيدَانِ أَنْ يُلَاعِنَاهُ، قَالَ: فَقَالَ أَحَدُهُمَا لِصَاحِبِهِ: لَا تَفْعَلْ، فَوَاللَّهِ لَعْنُ كَانَ نَبِيًّا فَلَاعَنَّا لَا تَفْلِحُ نَحْنُ وَلَا عَقِبْنَا مِنْ بَعْدِنَا، قَالَا: إِنَّا نَعْطِيكَ مَا سَأَلْتَنَا، وَابْعَثْ مَعَنَا رَجُلًا أَمِينًا، وَلَا تَبْعَثْ مَعَنَا إِلَّا أَمِينًا، فَقَالَ: لَأَبْعَثَنَّ مَعَكُمْ رَجُلًا أَمِينًا حَقَّ أَمِينٍ. فَاسْتَشْرَفَ لَهُ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: فَمُ يَا أَبَا عُبَيْدَةَ بْنِ الْجَرَّاحِ. فَلَمَّا قَامَ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هَذَا أَمِينٌ هَذِهِ الْأُمَّةُ.

1646.4380. Хузайфадан ривоят қилинади:

«Нажроннинг икки каттаси – Оқиб ва Саййид Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам билан мулоъана* қилгани келишди. Улардан бири шеригига: «Ундай қилма! Аллоҳга қасамки, агар бу набий бўлса-ю, биз у билан мулоъана қилсак, ўзимиз ҳам нажот топмаймиз, биздан кейинги зурриётимиз ҳам», деди. Иккови: «Биз сўраганингизни берамиз, биз билан бир ишончли одамни юборинг, ишончли одамдан бошқасини юборманг», дейишди. Шунда у зот: «Сизлар билан бирга ҳақиқий ишончли одамни юбораман», дедилар. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг саҳобалари бундан жуда умидвор бўлишди. У зот: «Тур, эй Абу Убайда ибн Жарроҳ», дедилар. У ўрндан тургач, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Мана шу бу умматнинг ишончли одамидир», дедилар».

* Мулоъана (мубоҳала ҳам дейилади) – ўзаро лаънатлашиш. Бир масала устида тортишиб, ҳар бири ўзининг ҳақ эканини даъво қилиб турган тарафларнинг «Ким ноҳақ бўлса, унга Аллоҳнинг лаънати бўлсин», деб лаънат ўқиши.

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI